

Žoga predstavlja odlično igračo za spodbujanje govorno-jezikovne komunikacije pri malčkih kot tudi pri starejših predšolskih otrocih. Otroci namreč uživajo v igri z žogo, saj jo lahko kotalijo, brcajo, mečejo na koš ali pa si jo podajajo z drugimi. Radi izbirajo žoge različnih velikosti in barv ter se z njimi igrajo tako na domačem vrtu, igrišču ali na plaži. Igra z žogo predstavlja igrivo priložnost za spodbujanje otrokovih komunikacijskih veščin, učenja novih besed, glagolov in nasprotnih pojmov, sledenja navodilom in vključevanja v igro s sovrstniki.

Pri mlajših predšolskih otrocih lahko žogo izkoristite za ustvarjanje številnih **komunikacijskih priložnosti**. Žogo, ki jo otrok rad uporablja pri svoji igri, pospravite na nedosegljivo mesto, kot so na primer police, ki jih sam ne doseže, ali prozorna škatla s pokrovom, ki je otrok sam ne zmore odpreti. Otroka boste tako spodbudili, da vas prosi za pomoč in vzpostavi interakcijo z vami. Žogo lahko pospravite tudi na nenavadna mesta, kot je na primer kapuca otrokove jakne. Na ta način bo otrok presenečen, ko jo bo našel in bo svoje odkritje delil z vami.

Kadar si žogo z otrokom podajate (na primer kotalita po tleh), po nekaj izmenjavah v igri naredite **premor**. Ko vam otrok poda žogo, jo zadržite, otroka pričakujoče glejte in čakajte. S

čakanjem spodbudite otroka, da vam sporoči, da želi nadaljevanje igre, bodisi z gesto, oglašanjem ali besedo. Malčkovo sporočilo nato ubesedite oziroma izjavo razširite (na primer: »Žoga! Daj žogo!«)

Z žogo lahko spodbujate **vzpostavljanje očesnega kontakta**. Preden malčku izročite žogo, se spustite na njegovo fizično višino in žogo postavite v višino svojih oči. Žogo mu dajte takrat, ko vas pogleda. Ko se spustite na otrokovo fizično višino, mu olajšate vzpostavljanje očesnega kontakta na neprisiljen oziroma naraven način, prav tako pa je otrok bolj pozoren na vaš obraz, kar mu pomaga pri vzpostavljanju interakcije z vami in pri opazovanju ter učenju iz vaših obraznih izrazov.

Igro z žogo lahko izkoristite za **učenje izbire**. Sprva, ko otrok izbire še ne razume najbolje, mu ponudite le dva predmeta, med katerima lahko izbira, pri čemer naj bo en predmet žoga, drug predmet pa nekaj, s čimer se otrok nerad oziroma redko igra. Kasneje, ko otrok že razume izbiro, mu lahko ponudite dve različni žogi, med katerimi se odloči za tisto, s katero bi se rad igral. Ko otrok obvlada izbiro med dvema predmetoma, mu na izbiro lahko ponudite tudi več različnih žog.

Žoga je odlična igrača za **učenje izmenjave**, ki otroka pripravlja na kasnejšo izmenjavo v pogovoru. Preden mu žogo podate, recite: »Jaz sem na vrsti! Podal/-a ti bom žogo.« Ko je na vrsti otrok, da žogo poda vam, komentirajte: »Ti si na vrsti! Podaj žogo.«

Mlajši predšolski otroci imajo pogosto težave z rabo prve osebe edinine in sami sebe največkrat poimenujejo z imenom namesto z rabo osebe *jaz*. V igro podajanja z žogo vključite otroka in več odraslih. Ko dobite žogo, vprašajte: »Kdo ima žogo?« in nato odgovorite: »Jaz! Jaz imam žogo!« Ko uporabite osebo *jaz*, s prstom pokažite nase. Vprašanje in odgovor nanj uporabite vsi odrasli na enak način in to ponavljajte vsakič, ko dobite žogo. Na ta način otroku nudite verbalni model in možnost, da se kasneje v igri tudi otrok, ko dobi žogo, sebe ustrezno poimenuje z osebo *jaz*.

V igri z žogo lahko spodbujate otrokovo izražanje z oblikovanjem in uporabo **verbalne rutine**. Uporabite verbalno rutino »TRI, ŠTIRI, ZDAJ!« Vedno, preden otroku podate žogo, ponovite verbalno rutino. Po več ponovitvah se ustavite pred besedo *zdaj* in otroku ponudite priložnost, da lahko dopolni manjkajoči del izjave. Recite: »Tri, štiri,...« in pričakujoče opazujte otroka, če bo izjavo dopolnil z besedo *zdaj*.

Med žoganjem lahko razvijate otrokovo **razumevanje in sledenje navodilom**. V igri z žogo mu podajte različna navodila (na primer, da mora otrok žogo *ujeti*, jo *vreči*, *brcniti*, *ujeti*, *skriti* in podobno).

Igra z žogo ponuja številne priložnosti za **učenje novih besed** in **glagolov**. Otroku nudite razlago pomena besed oziroma glagolov in jih med aktivnostjo večkrat ponavljajte. V igri z žogo lahko otroka učite tudi številne nasprotne pojme (na primer: »Velika, mala žoga« ali »Žogo mečemo gor in dol.«), predloge (na primer: »Žoga je pod mizo, žoga je v škatli.«), barve (na primer: »To je rumena žoga, tista pa zelena.«) in količine (»Ena žoga, dve žogi, tri žoge!«).

Žoganje otroku pomaga tudi pri vključevanju v interakcijo z drugimi otroki, podajanje žoge in drugi načini igre z žogo pa ga učijo sodelovalne igre s sovrstniki.